

Deze keer is er niet al teveel plaats voor Paul over in het parochieblaadje. Dat weet je van tevoren nooit, maar het leek toevallig wel aardig uit te komen. De gast van vandaag, hij drinkt nog geen koffie, is nog zó jong dat het beschrijven van zijn leven niet zoveel plaats inneemt, dacht uw verslaggever in zijn argeloosheid. Wat heb je over 15 rustige levensjaren in de bescherming van een leuk gezin nou te vertellen.

Maar de jonge misdienaar **Jan van de Hulsbeek** heeft zoveel meningen en ideeën dat je met een héél parochieblad nog ruimte te kort zou komen als je het allemaal zou noteren.

Jan heeft zich bij de parochie de laatste tijd wat in de kijker gespeeld. Op de eerste plaats is hij na het vertrek van Janneke Hoefs de oudste misdienaar geworden. Daarbij heeft hij zijn verantwoordelijkheden opgepakt en is hij zo'n beetje de instructeur van de nieuwe misdienaars. En die taak gaat hem, tot grote vreugde van pastor en parochianen van de Jozelparochie, erg goed af.

Verder heeft Jan, tijdens de viering op zondag 14 november en ook de zondag daarna, ons laten proeven van muziek die hij in overleg met zijn vrienden heeft uitgekozen. Hij heeft niet zijn persoonlijke smaak gezocht, maar vooral gekozen voor wat hij denkt dat jongeren interesseert. Hij mocht van pastor Michielse alles kiezen wat hij wou, zolang er maar een 'betekenis' achter zit. Dat is natuurlijk een heel waagstuk, om als jongere aan voor het merendeel oudere mensen te 'zeggen' wat je via muziek kan beroeren. Trouwens ook de kerkgangers moesten natuurlijk soms wel even slikken bij de muziek en de bewogen teksten die in een Nederlandse vertaling door Jan waren bijgeleverd. Je werd er nou niet direct vrolijk van ! Het heeft Jan heel veel tijd gekost om de keuzes te bepalen en de thema's uit te werken via bestaande muziek.

Jan is een jongen van deze tijd en daarnaast gelukkig nog zoveel puber dat hij overal wel een mening over heeft en geeft. Dat maakt een gesprek met een 'ouwe opa' er natuurlijk niet eenvoudiger op. Zeker niet, wanneer die opa, volgens zijn vrouw en kinderen, ook nog vaak enig puberaal gedrag vertoont. Toch zijn we er samen goed uitgekomen.

Jan is vijftien jaar geleden, samen met zijn tweelingzus, geboren in een ziekenhuis in Nijmegen. Daarna heeft hij van meet af aan in Cuijk gewoond, bij zijn ouders en een oudere zus die in Nijmegen studeert.

Hij doorliep de lagere school het Startblok en zit nu in 4 Havo op het Merletcollege. Het leren gaat hem vlot af.

Ook in ons gesprek blijkt telkens weer dat hij een pientere knaap is.

Sport is niet zijn eerste hobby, maar hij vindt wél dat je ook aan lichamelijke ontwikkeling moet doen. Daarom heeft hij gekozen voor badminton, waarmee hij aardig uit de voeten kan. Voetbal vindt hij te ‘gewoon’, alhoewel hij wel supporter is van het Nederlands elftal.

Geschiedenis en muziek hebben zijn grootste aandacht en hij zou op dit moment later graag geschiedenis studeren. De vraag “Hoe zat het nou vroeger allemaal in elkaar” is er een die hem zeer boeit. Zijn studiepakket, met economie en maatschappijleer, is daar ook op gericht, alhoewel hij er best een paar exacte vakken bij zou willen doen, maar dat mag blijkbaar niet. Toch is ‘leren’ niet zijn grote hobby. Hij houdt niet van de algemene leerprocessen. Hij wil wél gericht ergens zijn aandacht aan geven. Het moet voor hem echter zinvol zijn en als hij iets leuk vindt, dan lukt het hem ook.

In de weekenden wordt er al ‘gestapt’. Gelukkig nog niet vaak tot diep in de nacht, en de meeste vrije avonden worden nog besteed bij vrienden en niet in de uitgaanscentra. Daarbij wordt dan heel veel naar muziek geluisterd.

Er wordt door Jan en zijn leeftijdgenoten al regelmatig bier gedronken tijdens die avonden en sommigen, ook van zijn vrienden, proberen al stiekem eens een trekje aan een stickie. ‘Opa’ valt bijna van zijn stoel ! Aan op vakantie gaan heeft Jan geen behoefte. Hij amuseert zich thuis prima en heeft genoeg van alles en nog wat te doen. Nou ja, als ie nou naar Amerika of zoiets kon !

Thuis voert hij als vanzelfsprekend een deel van de huishoudelijke taken uit. Daar is géén discussie over mogelijk.

Een horloge heeft hij niet. Alles gaat via de mobiele telefoon, ook veel contacten over muziek.

Jan is katholiek opgevoed, niet echt binnen het kader van de kerk, en zeker niet volgens strenge regels. Al wel een jaar of zeven is hij echter misdienaar in onze kerk. Hij weet wat het geloof inhoudt, maar ‘heeft er niet veel mee’. Hij dient de missen met plezier en gáát voor de verhalen die verteld worden. Dat zijn vaak lessen die je ook in het dagelijks leven kunt gebruiken.

Verwondering over, en bewondering vóór de schepping doet hem geloven in een God, een Almachtige, maar of die nou Jaweh of Allah heet, vindt hij onbelangrijk. Naar die Almachtige heeft hij een lijntje als hij 's avonds bidt. Dat is voor Jan genoeg.

Hij is er verder niet zoveel mee bezig. Als hij naar de kerk gaat – écht niet iedere zondag – vindt hij zelfs de rituelen wel leuk, maar hij denkt ook dat die niet zoveel met het echte geloven te maken hebben. Je kunt er 'iets' wel mooier mee maken.

Tijdens ons gesprek blijkt dat Jan van de Hulsbeek een typische jongen van deze tijd is, maar dan wél aan de goede kant van de streep.

Na afloop zegt 'Oma' tegen uw verslaggever: 'Ik denk dat als jij al die mogelijkheden en vrijheden had gehad toen jij zo oud was als Jan nu, dat je dan een grote 'rotzak' was geweest.

Laten we het er maar op houden dat ze gelijk heeft.

Jan, bedankt dat je er was en dat je zo open was.

Op jou is van toepassing wat ik onlangs las:

“De menselijke geest is als een parachute, als ie niet open gaat heb je er niets aan !”

Jij hebt in mijn ogen een hele goede parachute.

Deze pdf-versie is gemaakt door Peter Broekmans.

